

Sygn. akt II CSK 199/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa E. B. i M. B.
przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2) odmawia przyznania stronie pozwanej zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 grudnia 2012 r. Sąd Apelacyjny w [...] zmienił zaskarżone orzeczenie Sądu Okręgowego w P. i oddalił powództwo o zapłatę odszkodowania tytułem umowy ubezpieczenia. Powodowie dochodzili swojego roszczenia w związku ze szkodą doznaną przez nich w wyniku powodzi, która objęta była odpowiedzialnością ubezpieczeniową pozwanej. Pomiędzy stronami bezsporny był fakt powstania szkody oraz zasada odpowiedzialności. Przedmiotem sporu pozostawał natomiast rozmiar poniesionego uszczerbku – a zwłaszcza ustalenie, czy przekracza on wysokość odszkodowania wypłaconego już przez pozwaną. Zdaniem Sądu drugiej instancji fakt ten nie został wykazany przez powodów, a zatem zgłoszone przez nich roszczenie podlegało oddaleniu. Jak stwierdzono w uzasadnieniu wyroku, skarżący powinni byli wnieść o przeprowadzenie w tym zakresie dowodu z opinii biegłego. Wniosek ten został przez nich złożony, a następnie cofnięty w toku postępowania.

Powodowie zaskarżyli to orzeczenie skargą kasacyjną, zarzucając Sądowi Apelacyjnemu naruszenie: art. 231 w związku z art. 227, art. 232 zdanie 2 oraz art. 382 k.p.c. Na tej podstawie wnieśli oni o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy przez uwzględnienie powództwa, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu, zaś w każdym wypadku – o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwana wniosła o jej odrzucenie lub oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie zostały spełnione przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie występuje w niej zwłaszcza istotne zagadnienie prawne, wskazane przez skarżących jako jedna z podstaw wymienionych w art. 389⁹ § 1 k.p.c. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa przez istotne zagadnienie prawne rozumieć należy abstrakcyjny problem prawny, którego wyjaśnienie miałoby istotne znaczenie dla rozwoju judykatury, stanowiąc punkt odniesienia przy rozpoznaniu innych spraw, i którego rozstrzygnięcie ma także znaczenie dla rozpoznawanej sprawy (tak m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia

23 marca 2012 r., I CSK 496/11, nie publ., z dnia 11 kwietnia 2012 r., III SK 41/11, nie publ. oraz z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, nie publ.).

Powołując się na występowanie tej przesłanki na tle wniesionej skargi kasacyjnej powodowie wskazali na problem zasadności prowadzenia dowodu z opinii biegłego w sytuacji, w której „w chwili powołania biegłego sądowego szkoda została naprawiona przez powoda, a sposób jej wyliczenia nie jest kwestionowany przez stronę przeciwną”. Kwestia ta nie odpowiada jednak przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Została ona sformułowana (i uzasadniona w dalszej części wyводу skarżących) w ścisłym nawiązaniu do okoliczności konkretnej sprawy, w której wydane zostało zaskarżone rozstrzygnięcie. Brak w tym wypadku wskazania na ogólny, abstrakcyjny problem, który stanowić musi podstawę istotnego zagadnienia prawnego jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Rozstrzygnięcie tak sformułowanego zagadnienia wymagałoby odniesienia się niemal wyłącznie do stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy – pozbawiając je tym samym bardziej uniwersalnego znaczenia dla rozwoju prawa, któremu służyć ma skarga kasacyjna. Zarzuty dotyczące ustalenia faktów nie mogą stanowić podstawy skargi kasacyjnej (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu. Biorąc pod uwagę, że w odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwana nie zawarła wniosku o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, należało odmówić zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.